

Gange vil komme til at lægge Sten paa Regeringens Vej der, hvor Regeringen har sine store Maal at naa. Hvad skulde det genere det ærede Medlem fra Æbeltoft? Hans Opgave er at faa Valgsituationen lagt til Rette. Men det ærede Medlem maa nu ikke tro, at fordi han har sat sig ind i sit lille Lønkkammer og spekuleret paa den Slags Ting og først og fremmest er optaget af, hvad der nu kan lægge Regeringen Hindringer i Vejen for dens videre Politik, der da ikke er nogen, som ser det. Der er mange Øjne her i Danmark, der vil komme til at hvile ogsaa paa Oppositionen for at se, om Oppositionen i de strenge Tider, vort Land oplever, indtager en saadan Stilling, at man kan sige, det er en loyal Opposition, at det er danske Mænd, der sidder i denne Opposition, danske Mænd, for hvilke det burde være det første og fremmeste at støtte alle de Bestræbelser, der gaar ud paa at skabe Danmark saa god en Stilling som muligt under Krigen, og som deri maatte se en større Opgave end dette ene og alene at forberede en gunstig Valgsituation for sig og sit Parti.

Jeg siger dette for det ærede Medlems egen Skyld. For jeg tror, at for Regeringens Flertals Skyld skal han ikke gøre noget. Vi skal nok klare os og maa ske endog bedre, naar vi kan vise, hvilken Politik man mener, Folk med noget Ansvar skulde have Lov til at føre i disse Tider. Vi klarer os nok. Vi har klaret os hidtil, naar vi skulde tage Kampen op med det Parti, det ærede Medlem tilhører. Vi maa naturligvis nu, efter at man fra den Side har aabnet Valgkampen, faa stærke og skarpe Sammenstød her inde, men jeg vil henstille til det ærede Medlem fra Æbeltoft, om han ikke alligevel vilde nogenlunde kunne forstaa at vælge de Spørgsmaal, hvorom det ærede Medlem vil føre Kampen, saaledes, at de Angreb, det ærede Medlem vil føre an i mod Regeringen og de Partier, der støtter den, bliver ført paa saadanne Steder, hvor de gør saa lidt Skade som muligt for det almene Bedste her i Danmark og for de Formaal, vi alle burde have under disse Krigens Aar, baade med Hensyn til den udenrigske og indenrigske Politik.

Dahl: Under Forhandlingerne her i de sidste Dage er Tjenestemændenes Forhold omtalt, men denne Omtale har i Almindelighed været knyttet til det Dyrtidstillæg, Tjenestemændene har faaet bevilget ved en Lov i Begyndelsen af denne Maa-

ned. Jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa, at kun een Taler har rettet Blikket lidt fremad med Hensyn til Tjenestemændenes Lønningsforhold. Det er det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Ganske vist var det en ret spagfærdig Udtalelse, han fremsatte, naar han udtalte, at han haabede, den Lønningskommission, som nu var nedsat, ikke vilde vente for længe med at slutte af og fremsætte sine Forslag. Det glæder mig, at denne Udtalelse, hvor spagfærdig den end var, kom fra et Medlem af Venstre. Det er, saa vidt jeg ved, første Gang, vi fra det Parti hører en Udtalelse af den Art, men jeg kan fuldt ud slutte mig til den. Det er ogsaa det Standpunkt, som hele Socialdemokratiet indtager, og som blev stærkt fremhævet af vort Partis Ordfører under Behandlingen af det sidste Dyrtidstillæg, da han udtalte, at Socialdemokratiet haabede, at næste Gang vi kom til at beskæftige os med Tjenestemændenes Stilling, skulde det ikke dreje sig om et Dyrtidstillæg, men om en virkelig Lønningslov for dem. Det vil ogsaa jeg haabe, saa meget mere som Lønningsforholdene, som de blev ordnet i 1908, er ganske utilfredsstillende ikke blot paa Grund af den Prisstigning, som har fundet Sted under Krigen, men ogsaa paa Grund af den, der har fundet Sted i Aarene fra 1908 til 1914. Jeg haaber, at de Anskuelse, det ærede Medlem fra Vinderup nærer paa dette Omraade, maa finde Genklang i hele Venstre.

Dernæst vil jeg knytte et Par Bemærkninger til de Forhold, jeg omtalte, da jeg første Gang havde Ordet under denne Finanslovbehandling. Jeg omtalte den Gang Lønningsforholdene for Tyende paa Statens Sindssygehospitalet, og jeg sagde, at de Lønninger, der var opførte paa Finanslovsforslaget, efter min Mening var ganske utilstrækkelige. Den højtærede Justitsminister har nu oplyst, at de Lønninger, der var opførte, i hvert Fald for det kvindelige Tyendes Vedkommende, ikke er de Lønninger, som i Virkeligheden gives, men at de Lønninger, som i Øjeblikket gives, for det kvindelige Personales Vedkommende er betydeligt højere, og den højtærede Minister udtalte, at jeg formentlig vilde føle mig tilfredsstillet ved disse Oplysninger. Jeg vil dertil sige, at jeg føler mig dog ikke helt tilfredsstillet, thi den højtærede Justitsminister udtalte, at i hvert Fald for et af Hospitalernes Vedkommende, Aarhushospital, var det kvindelige Tyendes Løn 240 Kr. om Aaret,